

ZOO OLOMOUC ROZMNOŽILA SVÉ RODINNÉ STŘÍBRO

Zoo celého světa chovají v současné době jen 125 vzácných antilop pakoní běloocasých. V Evropě v rámci organizace EAZA jich žije v 19 zoo celkem 97. Za posledních 12 měsíců uvádí mezinárodní evidence u tohoto druhu jen 8 porodů, z toho 7 v evropských zoo, z nich 3 ve Dvoře Králové a jeden z těchto porodů proběhl nyní právě v Zoo Olomouc. Zoo Olomouc chová tento druh od roku 1992, kdy jsme ze Zoo Bratislava získali přímé potomky pakoňů běloocasých, pocházející z importů Ing. Josefa Vágnera z Afriky do českých a slovenských zoo, které proběhly v 70. letech 20. století. Od té doby se zde narodilo 58 mláďat. „*Pakoně jsou potíživé a není úplně jednoduché je chovat. Problémy v chovu způsobuje především jejich chování – pokud se cítí ohroženi, brání se vytvářením zmatku, čímž jsou nebezpeční pro chovatele, až potom následuje bezhlavý útěk, který zase může mít fatální následky pro samotného pakoně. Často jsou vzájemně nesnášenliví. Proto jsme rádi, že dlouho očekávaný porod proběhl bez komplikací,*“ sděluje zooložka Ing. Eliška Veselá.

INTELEKTUÁLNĚ NEJSLABŠÍ ČERTI

Pakoně nemají nic společného s koněm, jsou to **antilopy**, které svým démonickým vzhledem připomínají čerty. Na nose mají srst, která roste kolmo a vzbuzuje dojem, jako by zde měli kartáč. Charakteristickou vlastností pakoní je **obraný systém při ohrožení**, který spočívá ve **vytváření zmatku**. Nutno však podotknout, že pakoně jsou **intelektuálně nejslabší antilopy**, takže jsou schopni zmást sami sebe. Samci mají **malá teritoria**, když na něj zaútočí **hyeny**, tak ho **sousedí nechtějí pustit**, aby utekl přes jejich území. Jejich **hlasový projev** je unikátní.

HROZBA VYHUBENÍ

Pakoň běloocasý je druh antilopy, který se původně vyskytoval na **savanách v jižní Africe, Namibii a Botswaně**. **Nadměrný lov v 19. století** jej však přivedl **na okraj vyhuby**. Na **soukromých farmách přežilo cca 300 jedinců**, kteří se stali základem současné populace. Zánik mu hrozil ještě ve **30. letech 20. století**. **Farmáři** ale pochopili, že chov místních antilop (tedy i pakoňů) může být **výnosnější** a pro lidi **zdravější** než chov z Evropy dováženého **skotu**, a tak začali pakoně **chovat pro maso a trofejní lov**, což mu **zajistilo přežití**. V současné době je tedy jeho **populace poměrně silná**, avšak nenachází se v místech původního výskytu. Tam, kde je možné ho najít, je **druhem vysazeným a nepůvodním**. Je to především v přírodních parcích a v rezervacích i na různých soukromých farmách, kde se chová za účelem zmíněného trofejního lovu. **Před 150 lety přivedli pakoně k vyhynutí lidé nadměrným lovem, aby ho pak farmovým chovem zachránili**. Dnes však čelí **vážnější hrozbě**. Je jí výrazně početnější druh pakoně – **pakoň žíhaný** (*Connochaetes taurinus*). Díky lidské činnosti se oba druhy dostaly blízko sebe a následně se začaly i plodně **křížit**. Je důležité uchovávat **čistou populaci pakoně běloocasého v evropských zoo**, protože ne všichni farmáři v jižní Africe sledují ochránářské záměry. Klíčový je pro ně výnos. Podle 10 let starých relevantních odhadů pakoní běloocasých v přírodě by měla **jihoafrická populace** čítat více než **11 000 jedinců**. Dalšíh **7 000 jedinců** (včetně tisíce mezidruhových kříženců) běhalo **na farmách v Namibii**.

Iveta Gronska

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325